

Let izhaja vsaki dan zjutraj razen ponedeljka. Naročnina: za 1 mesec L. 3, za 3 mesece L. 22, pol leta L. 38, celo leto L. 75. — v inozemstvo mesečno L. 6.50 več. — Posamezne številke 30 st. — Oglasi: za 1 mm prostora v širini 1 kolone (38 mm): za trgovske in obrtne oglase L. 4, za oglasne, zabavne, poslovne, vabila L. 1.50, oglase denarnih zavodov L. 2. — Oglasi na prvi strani L. 2.

EDINOST

Uredništvo in upravnništvo: Trst (3), ulica S. Francesco d'Assisi 20, Telefon 11-57. Dopolni naj se pošiljajo izključno uredništvu, oglasi, reklame in denar pa upravnisti. Rokopisi se ne vračajo. Neprankirana pisma se ne sprejemajo. — Last, založba in tisk Tiskarna 'Edinost'. Poduredništvo v Gorici: ulica Giosuè Carducci 7, I. n. — Telef. št. 327. Glavni odgovorni urednik: prof. Filip Pešič.

+ Maršal Armando Diaz

Pozno predsončnim med zadnjimi vestmi nam je prispele kratko obvestilo, da je maršal Armando Diaz, zmagovalac odločilne bitke pri Vittorio Veneto, nenadoma preminul v Rimu, kjer je bil pred kratkim zbolel na pljučnici.

Z maršalom Diazom se je precej v večnost zopet eden največjih vojskovodij velike svetovne vojne, oče in tvorec ne samo nove, povojne Italije, ki se po pravici označa kot Italija Vittoria Veneta, temveč tudi najdirektniji tvorec vsega novega reda, ki je nastal v Evropi po zmagi zavezniškega orožja, v katero je vpletel tudi pokojni maršal Diaz eno izmed najslavnejših poglavič.

Bolestna zguba tega slavnega vojaka bo potopila radi tega v globoko žalovanje ne le vse nas, državljane Italije, ne le slehernega italijanskega bojvnika iz svetovne vojne ter slednjega vojaka celotne oborožene sile Italije, — temveč tudi armade in narode vseh onih držav, ki so delile z Italijo v dnevnih trdih preizkušanjih dobre in slabe čase ter v skupnem tovariškem naporu stremele za istim sijajnim ciljem zmage in slave.

Predvsem pa bo globoko pratesla tužna vest eno narode, katerih usoda je bila najtežje, neje spojena z velikim delom pokojnega maršala. To so vse nasledstvene države, ki so vstale iz ruševin bivše Avstrije, kateri je zadal maršal Diaz pri Vittorio Veneto smrtni udarec ter s tem položil temelje novemu redu v srednji Evropi in strli okove, ki so hladno objemale avstrijske narode skozi stoletja. Najodločilnejši list v zgodovini teh narodov tvorijo takorekčeno poglavje z zgodovino svetovne vojne na italijanski fronti, kjer je maršal Diaz izvršil svoje veliko in slavno delo.

Ta mož se je sedaj preselil v večnost. Z njim je odšel eden izmed največjih, proti katerim je smrt pravzaprav brez moči, ker oni s smrtjo ne umrejo, temveč se le začnejo svoje pravo legendarno življenje, ono življenje, ki so ga deležni le redki sinovi posameznih narodov, v panteonih Italije in Evrope.

Ob mrtvaškem odru tega velikega sinu italijanskega naroda da se pobožno klanjamo tudi Slovani Italije. Slava spominu maršala Diaza!

Pokojni maršal Diaz se je rodil v Neaplju 9. decembra 1861. Ze v svojih mladih letih je kazal veliko veselje do vojaškega stanu. Z 20. letom je že bil artiljerijski podporočnik. Potem je naglo napredoval, kajti leta 1884 je bil imenovan za poročnika in l. 1890. je postal stotnik. Ob istem času je bil izvrstnim uspešnim dovršil tečaj vojne šole ter je bil potem dodeljen glavnemu štabu.

Prve vojne operacije, ki se jih je udeležil, so bile v Tripolitani in ob času italijansko-turške vojne. Po njegovi želji mu je bilo poverjeno poveljništvo 93. pešpolka, kateri se je pod njegovim vodstvom izborni izkazal.

Ko je stopila l. 1915. Italija v vojno proti osrednjim državam, je vršil svojo službo v glavnem stanu, kjer ga je hotel imeti vrhovni poveljnik Cadorna, da bi bil sam rajši poveljeval kakšni višji enoti na fronti. To je dosegel še le leta 1916, ko je bil imenovan za poveljnika armadnega zbora III. armade, ki se je borila na Krasu. Armadni zbor generala Diaza se je nahajal ves čas na fronti od Sel na Krasu do Grmade, kjer so se bile najhujše bitke. Posebno so se odlikovali njegovi polki pri Kostanjevici, Selih in Devinu. Ze v teh borbah se je izkazal general Diaz za enega izmed prvih vojskovodij italijanske armade.

Ko so bili Nemci in Avstrijci prodrli fronto pri Kobariču (leta 1917.), se je morala umekniti tudi III. armada, ki je imela do tedaj same uspehe. Po umiku je zavzela armada nove položaje na Piavi in generalu Dia-

zu je bila naložena težka naloga vrhovnega poveljništva nad vsemi armadami Italije. Prva njegova skrb je bila tedaj reorganizirati vsestransko vrsto armade in utrditi ter obnoviti predvsem duh, ki je bil pretrpel hude pretresljaje. To nalogo je general Diaz izborno rešil, kar se je pokazalo v bojih, ki so sledili, posebno pa povodom avstrijske ofenzive v juniju leta 1918., ki je bila odbita z velikim uspehom. Medtem se je pripravil general Diaz za odločilni spopad; do njega je prišlo koncem oktobra, ko se je začela odločilna bitka pri Vittorio Veneto. V onih dneh je general Diaz strl zadnji odpor Avstrije in s to veliko in odločilno zmago je bila vojna proti

Spominski govor načelnika vlade na včerajšnji seji poslanske zbornice

Nj. Vel. kralj in on. Mussolini ob mrtvaškem odru maršala Diaza

RIM, 1. Nenadna vest o smrti maršala Armanda Diaza je povsod napravila najgloblji vtis in je izzvala splošno sožalje. Čeprav so v Rimu šele jutranji listi prinesli tužno novico, se je bila vendar pozno v noč razširila po vsem mestu. Na stotine in stotine oseb je romalo proti hiši žalosti v ul. Gian Battista Vico.

Prvi znaki influenčnega napada, kateremu je slavn maršal podlegel, so se pokazali v nedeljo zjutraj. Maršal se je počutil slabega, tudi mrzlica se ga je lotevala, tako da je moral ostati v postelji. Bolezen sprva ni kazala vznemirljivih znakov, pozneje pa se ji je pridružil še napad pljučnice, kateri organizem ni mogel kljubovati. Diaz je namreč še vedno čutil posledice rane, ki jo je bil dobil 20. septembra 1912 v Libiji. V bitki pri Zanzuru mu je namreč krogla šla skozi pljuča.

Tekom bolezni so mu stali ob strani vojvodinja zmage, hčerke Ana in Irena, sin dr. Marcel in general Badoglio, ki tekem včerajšnjega dne ni zapustil bolnika. V poslednjih trenutkih so stali ob vzglavju maršala gen. Badoglio, pobočnik pokojnika kap. De Guidi, dr. generalni odvetnik Scamionetti, velik maršalov prijatelj, ter zdravnik major Ippoliti in kap. D'Amico. Maršal Diaz, ki je bil globoko veren človek, je sprejel tudi poslednja tolažila.

Do poslednjega trenutka je ohranil maršal popolno zavest. Ob 19.15 je sprejel notarja Stamea in mu izročil listino, ki vsebuje njegovo poslednjo voljo.

Vojvoda zmage je tudi po smrti ohranil v obrazu svojo resnost in dostojanstvenost. Med sklenjeni roki mu je bil položen rožni venec. Ob mrtvaškem odru gorijo štiri sveče. Šest višjih častnikov tvori častno stražo.

Kljub pozni uri so že včeraj prišli mnogi odlični dostojanstveniki, da se poklonijo pred pokojnikovim truplom. Med drugimi so prišli predsednik senata Tittoni, vojvoda in vojvodinja Thon di Revel, maršala Giardino in Caviglia, admiral Acton, načelnik generalnega štaba general Ferrari, princ Fran, Ivan in Klavdija Ruspoli, general Vaccari, poveljnik rimskega armadnega zbora, ter generala Giovagnoli in Vanzo.

Danes zjutraj ob 8.45 se je pred Diazovim dvorcem ustavil avtomobil, iz katerega je izstopil Nj. Vel. kralj v spremstvu svojega pobočnika gen. Cittadinija. Vlada je bil globoko ginen, ko je vstopil v mrtvaško sobo. Medtem ko so se vršile molitve za pokojnika, se je odigrati prizor, ki je ganil vse navzoče. Kralj je pokleknil pred mrtvaškim odrom maršala Diaza in se je najzokal. Ob odhodu je izrazil svoje sožalje rodbini, nakar se je v veži še podpisal v register, ki je bil poln podpisov. Kmalu nato so prispeli izra-

Avstriji končana s popolnim uničenjem njene armade.

Dogodki so sledili potem z veliko naglico. Avstrija je zaprosila za premirje, ki je bilo sklenjeno 4. novembra 1918. Po premirju je obiskal Nj. V. kralj Viktor Emanuel III. Trst in z njim je prišel tudi maršal Diaz. Po končani vojni je obiskal general Diaz Ameriko, kjer je bil sprejet z navdušenimi svečanostmi. Ko se je vrnil, da je imenoval kralj za vojvodo zmage.

Ob času fašistovskega prevrata l. 1922. ga je Mussolini poklical v vlado kot vojnega ministra. V tem svojstvu se je posvetil delu za reorganizacijo armade na podlagi izkušenj iz svetovne vojne. Iz zdravstvenih razlogov pa se je moral umekniti in ob tej priliki je bil v znak priznanja imenovan za maršala Italije.

zit svoje sožalje poslaniki Francije, Anglije in Amerike, za njimi pa rimski guverner knez Spada-Potenziani.

Ob 11.10 je prispel v avtomobilu načelnik vlade on. Mussolini, katerega je spremljal državni podtajnik v ministrskem predsedništvu on. Gaunta. On. Mussolini se je podpisal v knjigo, nakar je vidno glajen izrazil dr. Marcelu Diazu sožalje v imenu vlade in celokupnega italijanskega naroda. Podal se je nato k mrtvaškemu odru, kjer je ostal del časa v pobožni zbranosti. Pozneje so prispeli v hišo žalosti tudi zastopniki senata in poslanske zbornice.

Ogromno število drugih državnih civilnih in vojaških dostojanstvenikov je prišlo izkazati poslednjo čast pokojnemu maršalu. Pred dvorcem pa tabori že ves dan velika množica meščanov.

V znak sožalja je bilo odgledano sklicanje odborov poslanske skupščine, ki bi se bili morali sestati v soboto. On. Casertano je pokojnikovi rodbini poslal sožalno brzojavko v imenu poslanske zbornice.

Pogreb se bo vršil v soboto na državne stroške

Glede pogreba se je kralj že tekem dopoldneva domenil z načelnikom vlade on. Mussolinijem. Sklenjeno je bilo, da se bo pogreb vršil v soboto zjutraj ob 10. uri na državne stroške. Kakor je predvidevati bilo, poslednja pot maršala Armanda Diaza veličastna. Pogreba se bodo uradno udeležila zastopstva vseh oboroženih sil Italije, ki se bodo zbrala v Rimu.

Seja poslanske zbornice

RIM, 1. Ker se je že v naprej vedelo, da bo današnja seja poslanske zbornice posvečena spominu maršala Armanda Diaza, so bile dvorane in tribune že precej dobro zasedene, ko je predsednik Casertano ob 16. uri otvoril sejo. Posebno dobro sta bili zasedeni dvorana in častniška tribuna. V ministrski klopi in oni državnih podtajnikov je bilo opaziti skoro vse ministre in državne podtajnike. Med čitanjem zapisnika o včerajšnji seji je prišel v dvorano ministrijski predsednik on. Mussolini.

Po prečitanku zapisnika so se dvignili poslanci in občinstvo s svojih sedežev in je povzel besedo predsednik Casertano, ki je naznanil zbornici z globoko žalostjo smrti maršala Italije Armanda Diaza. Po kratkih predsednikovih besedah je prosil za besedo načelnik vlade, ki je podal med splošno pozornostjo in zbranostjo zbornice naslednji spominski govor:

«Spoštovani tovariši! Od onega trenutka, ko je bila svetu naznanjena smrt vojvode zmage in maršala Italije Armanda Diaza, je objela ves italijanski narod globoka žalost, še bolj globoka žalost pa objema bojevnike velike vojne, ki so pod maršalovim vodstvom preživeli največje tesnobo in nebeško zaupanje v zmago. Danes je dan žalosti za vse borce, ki so planili iz jarkov, za vse vojske Italije, in morda so se tudi nepo-

zabljeni junaki, ki spijo večni sen na belih pokopališčih in na ogromni groblji v Redipugliji, sinoči vzbudili od trepeta kril duše svojega vojskovodje, ki je zapustil zemeljski svet.

«Njegovo življenje bi se dalo dostojno opisati z eno samo besedo: dolžnost, ki je bila njegova zvezda vodnika. Najlepše označuje duh Armanda Diaza en dogodek iz njegove vojaške kariere: njegov prostovoljni prehod k pehoti, ki oni plemeniti in mučeniški pehoti, ki ni nikoli štela svojih mrtvih in nikdar merila svoje prelete krvi. Armando Diaz se je udeležil libijske vojne kot poveljnik pehote in tekem te vojne je bil težko ranjen v boju, ko je stal na čelu svojih čet. Medtem so se zbirali nad razcepelno in razdvojeno Evropo temni oblaki, ki so naznanjali skorajšnjo nevihto.

Svetovna vojna je našla Armando Diaza na čelu sienske brigade. Prva leta vojne je preživel v tihi in skoro neopaznem izpolnjevanju svojih dolžnosti. Kot tak se je udeležil naskokov na Krasu in se boril kot junak med junaki in je bil drugič ranjen.

«Tako je preživel vse dni do oktobra 1917., ko je krik alarma pretresil poveljnika in podrejenega jim vojsko ter narod. Ko je bilo na bregovih Piave ustavljeno prodiranje sovražnika, evo vam Diaza, ki stopa, postavljen z veliko modrostjo na čelo armade. Poznejši dogodki so dokazali, da izbira ni mogla biti srečnejša. Narod se je strnil v eno samo močeno duševno celoto, invalidi so se povrnili v okope, sinovi so zasedli izpraznjena mesta očetov, veterani so proglasili za geslo svojega navdušenja besede, katere je napisal nepoznan priprost vojak: «Bojle je živeti en sam dan življenja leva, nego sto let življenja ovac».

«Diaz, veliki organizator sil, je bil globoko prežet od verskega čuta. Kot tak je takoj spoznal, da vojak ne sme biti samo slepo orodje za dosego priznanja, marveč da je treba računati z njegovo dušo, katero je treba ravno tako vezhati kot telo. S tem spoznanjem je dokazal Diaz svoje velike poveljniške sposobnosti.

«Jultska bitka, ki je bila ena izmed odločilnih bitk v svetovni vojni je pokazala, da je postala italijanska vojska moralno in materialno oborožena, da si je prav lahko spet pridobila izgubljeno ozemlje in priobila zmago. Oktobar 1928. Bliskoviti naskok na Piavi. Poraz sovražne armade. Buletin z dne 4. novembra. Ob koncu strani je bilo vdolbeno kratko in rezko ime vojskovodje, ki ostane na vekomaj v zgodovini domovine.

«Vojna je končana. Krvava vojna je končana in nastopa ura diplomatov, o krvavih žrtvah suhi računi. Toda pustimo to, ker drugače postane naša grenkoba še večja.

«Pa je vojna v Italiji zares končana? Še ne. Treba je boriti se po tridih ulicah proti nevednosti vlad in azijskim iluzijam množic, da se očuvajo pravice in še bolj duh zmage.

«Mladina, ki se je borila v okopih, se zbira pod znamenjem rimskega in fašistovskega svečanja v nove bojne vrste. Armando Diaz, ki je moral molče trpeti in od daleč gledati, osamljen in ekoraj pozabljen, oframenja zmage, je s svojim srcem na strani mladih fašistov, na strani nove Italije, Italije Vittoria Veneta, ki presteva v Neaplju svoje vrste, predno zavzame z njimi Rim.

«Nova doba nastopa in Diaz je z njimi ter prevzema vojno ministertvo. Mar je mogel stvarnik zmage doprinesiti fašizmu težji in svečaniji dokaz simpatije in solidarnosti? Nikoli pozneje se ni izneveril svojim simpatijam in solidarnosti. Ko so plašljiva srca omagovala, ko so nezavedne duše podvomile, Diaz ni nikoli, in bil je vedno lojalna zagovornik režima. Tega se fašisti dobro zavedajo, tega črne srca ne bodo nikdar pozabili. Sedaj je veliki stvarnik zmage prestopil prag večnosti. Stara rana iz Zanzuru je skrajšala njegovo agonijo. Njegova zemeljska pot je končana. Jutri bodo grmeli topovi, jutri bodo plapolale s

slavo pokrite zastave polkov in narod bo s hvaležno mislijo pozdravil svojega poveljnika, ki pričinja živeti svoje drugo nesmrtno življenje v nebesih zgodovine.

Seja prekinjena v znak žalosti

Rimski listi o pokojnem maršalu

Po govoru načelnika vlade je predlagal predsednik Casertano, da se seja v znak žalosti prekine. Njegov predlog je bil svede enodušno sprejet. Ker se hoče poslancem dati možnost, da se udeležijo pogreba, se bo vršila prihodnja seja še le v soboto popoldne.

Današnji rimski listi posvečajo večino svojega prostora življenjepisu, zaslugam in vojaškemu činom pokojnika, čigar

Angleški poziv za sporazum med Italijo in Jugoslavijo

LONDON, 29. Tukajšnji «Times» priobčuje poročilo svojega beograjskega poročevalca, ki pravi, da je nujno potrebno, da Jugoslavija uredi vprašanje svojih odnosov z Italijo. Če zadeva nettunskih konvencij ne bo rešena do julija, pravi poročevalec, tedaj bo Italija le stežka pristala na nov odlog. V poročilu so navedeni vsi razlogi, radi katerih bi morala Jugoslavija zboljšati svoje odnose z Italijo, saj zavisijo od teh tudi jugoslovenski odnosi z Madžarsko, Grčijo in Bolgarsko. Napetosti v teh odnosih uplijejo po poročevalčevem mnenju neugodno tudi na gospodarski položaj Jugoslavije, sploh je edino v njeno korist, da s tim večjo vno mo pripravljajo sklenitev sporazuma z Italijo.

Nettunske konvencije, se glasi v nadaljnjem poročilo, ne tvorijo nepremagljivih težkoč. Bistvene težave tičijo edino v obstoječem nezaupanju, ki je nastalo povodom tiranskega pakta.

Poslanski klub KDK.

se ni udeležil včerajšnje seje narodne skupščine

BEOGRAD, 1. Današnja seja narodne skupščine se je pričela ob 10.30. Radi izključitve Stjepana Radića od treh sej se v znak protesta poslanci KDK niso udeležili današnje seje. Pa tudi današnja seja je bila precej viharna.

Po prečitanku zapisnika je zahteval besedo zemljoradnik Tupanjanin, ki je podal med drugim tudi naslednjo izjavo: «Gospod predsednik in celokupna vladna večina dobro poznata Radića, toda dr. Perić ni smatral za potrebno, da ga o pomni ali na kak drug način kaznuje, kakor pač določa skupščinski poslovnik, če je Radićeva izjave res smatral za žaljive. Toda mi vsi vemo, da je Radić že pogosto uporabil mnogo hujše in ostreje izraze, ne da bi bil radi tega pozvan na odgovor».

Med govorom poslanca Tupanjanina je prišlo med zemljoradniki in vladno večino do ostrejših besednih spopadov. Predsednik dr. Perić je nekaj časa skušal miriti razburjene duhove, končno pa je odzvel govorniku besedo ter odredil prehod na dnevni red. Podelil je besedo ministru socialne politike Čedi Radoviću.

Minister Čeda Radović je bil vsled splošnega hrupa spočetka nekoliko zadržan. Ko pa se je nemir v narodni skupščini polegel je odgovoril na interpelacijo poslanca Petejana glede deficita okrožnega urada za varovanje delavcev v Zagrebu ter je naglasil, da so navedbe interpellanta netočne.

Novo jugoslovensko poslaništvo

BEOGRAD, 1. Vlada je sklenila, da ustanovi v Buenos Airesu poslaništvo. Za poslanika bo imenovan sedanji generalni konsul Ivan Grisogono.

Radić na dvoru

BEOGRAD, 1. Danes ob 15. je bil sprejet na dvoru Stjepan Radić. Njegova avdienca je trajala do 16.30, nakar je Radić takoj odšel v klub KDK, kjer se je nato vršila seja, na kateri je Radić poročal o poteku svo-

ime je tako tesno združeno s poslednjo svetovno vojno in njenim zmagovitim izidom. Z vseh poslopij visijo žalne zastave. Pred vilo pokojnika pa valovi neprestano velika množica, da odda poslednji pozdrav onemu, ki je izvojeval Italiji zmago.

Razumljivo je, da so pod vtisom smrti vojvode stopila vsa zunanje in notranje politična vprašanja docela v ozadje. To velja tudi za znano polemiko protitalijanskim manifestacij v avstrijski zvezni zbornici; današnji listi namreč prinašajo le kratke izvlečke iz inozemskih časopisov. Zato pa se s tem večjo nestrpnostjo pričakuje govor, katerega bo imel glede te zadeve ministrijski predsednik v soboto popoldne v poslanski zbornici.

je avdijske. Novinarjem ni hotel dati nikake izjave.

General Bodrero pri dr. Markinkoviću

BEOGRAD, 1. Danes popoldne je posetil zunanega ministra dr. Markinkovića italijanski poslanik general Bodrero, ki je ostal z njim nad enournem razgovoru.

Konferenca jugoslovenskih ministrov o novem posojilu

BEOGRAD, 1. V vladnem predsedništvu se je vršila danes popoldne dolgotrajna konferenca med Vukičevićem, dr. Markovićem in dr. Markinkovićem. Kakor se doznava iz vladnih krogov, so razpravljali na tej konferenci o inozemskem posojilu ter se posvetovali o sestavi zadavnevnega zakonskega načrta, ki ga namerava vlada v kratkem predložiti narodni skupščini.

Vprašanje madžarskih optantov na Rumunskem

Romunska nota madžarski vladi BUKAREST, 1. Tukajšnji listi so priobčili besedilo note, ki jo je dal romunski zunanji minister poslati vladi v Budimpešti. Nota vsebuje načrt o ureditvi vprašanja madžarskih optantov, ki prebivajo v Rumuniji.

Nota pravi, da je romunska vlada pripravljena v denarju povrniti škodo, ki so jo utrpeli madžarski državljani, ki so jim bila povodom agrarne reforme na Rumunskem deloma zaplenjena njihova posestva. Madžarska vlada pa bi morala glasom te note sprejeti principielne sklepe, ki jih je sprejel svet Družbe narodov v tem pogledu.

Če bi bil v tem zmislu dosežen sporazum, potem bi se morala ustaviti vsa dosedanja opazovanja, ki so jih uvedli madžarski državljani v tej zadevi proti romunski vladi. Svota, ki jo namerava plačati romunska vlada madžarskim optantom, pa bi se krila z reparacijskimi dajavami Madžarske, kot jih določa trianonska pogodba in ki bi se pričele izplačevati od leta 1930 dalje.

Romunski politični krogi tolažijo noto ministra Titulescu kot znak skrajne popustljivosti, katero je pokazala še tik pred pričetkom zasedanja sveta Družbe narodov, ki se bo moral z zadevo madžarskih optantov na Rumunskem ponovno baviti.

Na svojem zasedanju v septembru lanskega leta je svet Družbe narodov kljub temu, da so pomnili njegovi sklepi v bistvu zmago tozadavnega romunskega stališča, vendar priporočil obema prizadetima strankama, naj do decembra medsebojno in po prijateljski rešita to vprašanje. Sprito bolezn romunskega zunanjega ministra ta sporazum ni bil dosežen. Takrat, nekaj dni pred zasedanjem sveta v mesecu decembru namreč, je romunska vlada obvestila tajništvo Družbe narodov v Ženevi, da sprejema sklepe sveta Družbe narodov. Madžarska vlada jih je takrat odklonila in je ostala pri svojem stališču, češ da bi morala razsoditi glede vprašanja mešano madžarsko - romunsko sodišče, ne pa svet Družbe narodov. Istočasno pa je predložila romunski vladi tudi načrt o rešitvi tega spornega vprašanja na prijateljski podlagi. Romunska vlada je ta predlog odklonila, to pa raditoga, ker je vseboval zahteve, ki jih je stavila Madžarska že v Ženevi pred svetom Družbe narodov, katere pa je slednji zavrnil, ker so bile baje neutemeljene.

Novo katoliška cerkev v Eritreji

ASMARA, 1. Ob navzočnosti guvernerja Eritreje je danes zjutraj posvetil apostolski vikar novo katoliško cerkev. Ceremoniji so prisostvovali mnogi zastopniki oblastev.

